

REPUBLIKA HRVATSKA
VARAŽDINSKA ŽUPANIJA
GRAD LUDBREG

Gradonačelnik

KLASA:040-01/18-01/01
URBROJ:2186/18-01/1-19-2
U Ludbregu, 14. siječnja 2019. g.

URED DRŽAVNE UPRAVE
U VARAŽDINSKOJ ŽUPANIJI

STANKA VRAZA 4
42000 VARAŽDIN

PREDMET: Nadzor zakonitosti Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada
- Očitovanje

Veza: KLASA:040-01/18-01/01
URBROJ: 2186-01-18-6, od 21.12.2018.

Poštovani,

Vašim dopisom pod brojem iz Veze zatraženo je od Grada Ludbrega da se očituje o zahtjevu za ocjenu zakonitosti **Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada** («Službeni vjesnik Varaždinske Županije», br. 88/2017.) – u daljnjem tekstu: Odluka, a koji je zahtjev Uredu državne uprave u Varaždinskoj županiji uputilo t.d. Čistoća d.o.o., Varaždin, Ognjena Price 13, zastupano po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Jelaković & partneri, j.t.d., Varaždin, Zagrebačka 61/III, pa se očitujemo kako niže slijedi.

I. Zahtjev za ocjenu zakonitosti u pogledu odredbi čl. 7., 8. i 9. Odluke.

Odredbe čl. 7., 8., i 9. Odluke propisuju:

„Članak 7.

Korisnik javne usluge može biti:

- 1. fizička osoba s prebivalištem na području Grada Ludbrega (1. kategorija korisnika),*
- 2. fizička osoba s privremenim boravištem na području Grada Ludbrega (2. kategorija korisnika),*
- 3. fizička i pravna osoba koja na području Grada Ludbrega obavlja djelatnost prema Odluci o Nacionalnoj klasifikaciji djelatnosti (3. kategorija korisnika).*

Članak 8.

1. kategorija korisnika (fizičke osobe sa prebivalištem na području Grada Ludbrega) podijeljena je u sljedeće skupine:

- Skupina 1.1.1. fizičke osobe u kućanstvima u objektima individualnog stanovanja koje samostalno koriste spremnik otpada i ne kompostiraju vlastiti biootpad,
- Skupina 1.1.2. fizičke osobe u kućanstvima u objektima individualnog stanovanja koje samostalno koriste spremnik otpada i kompostiraju vlastiti biootpad,
- Skupina 1.2.1. fizičke osobe u kućanstvima u višestambenim građevinama koje zajednički koriste spremnik otpada i ne kompostiraju vlastiti biootpad,
- Skupina 1.2.2. fizičke osobe u kućanstvima u višestambenim građevinama koje zajednički koriste spremnik otpada i kompostiraju vlastiti biootpad,

Članak 9.

2. kategorija korisnika (fizičke osobe koje privremeno borave na području Grada Ludbrega) podijeljena je u sljedeće skupine:

- Skupina 2.1.1. fizičke osobe u kućanstvima u objektima individualnog stanovanja koje samostalno koriste spremnik otpada i ne kompostiraju vlastiti biootpad,
- Skupina 2.1.2. fizičke osobe u kućanstvima u objektima individualnog stanovanja koje samostalno koriste spremnik otpada i kompostiraju vlastiti biootpad,
- Skupina 2.2.1. fizičke osobe u kućanstvima u višestambenim građevinama koje zajednički koriste spremnik otpada i ne kompostiraju vlastiti biootpad,
- Skupina 2.2.2. fizičke osobe u kućanstvima u višestambenim građevinama koje zajednički koriste spremnik otpada i kompostiraju vlastiti biootpad,
- Skupina 2.3.1. fizičke osobe koje na području Grada Ludbrega posjeduju drugu nekretninu koja nije namijenjena za stalno stanovanje (kuća za odmor) i u kojoj korisnik javne usluge boravi povremeno, koristi samostalno spremnik otpada i ne kompostira vlastiti biootpad,
- Skupina 2.3.2. fizičke osobe koje na području Grada Ludbrega posjeduju drugu nekretninu koja nije namijenjena za stalno stanovanje (kuća za odmor) i u kojoj korisnik javne usluge boravi povremeno, koristi samostalno spremnik otpada i kompostira vlastiti biootpad."

Podnositelj zahtjeva za ocjenu zakonitosti Odluke navodi da su navedene odredbe protivne čl. 30. st. 5. **Zakona o održivom gospodarenju otpadom** (NN br. 94/13 i 73/17) - dalje u testu: Zakon, koji određuje: „(5) Korisnik usluge iz stavka 1. ovoga članka na području pružanja javne usluge je vlasnik nekretnine, odnosno vlasnik posebnog dijela nekretnine i korisnik nekretnine, odnosno posebnog dijela nekretnine kada je vlasnik nekretnine, odnosno posebnog dijela nekretnine obvezu plaćanja ugovorom prenio na tog korisnika i o tome obavijestio davatelja usluge. Više korisnika mogu na zahtjev, sukladno međusobnom sporazumu, zajednički nastupati prema davatelju usluge iz stavka 3. ovoga članka.“

Odredbom čl. 6. Odluke određeno je da: „(1)Korisnik javne usluge na području njezinog davanja je vlasnik cijele nekretnine ili njezinog posebnog dijela. (2)Korisnik javne usluge na području njezinog davanja može biti korisnik cijele nekretnine ili njezinog posebnog dijela ukoliko je vlasnik nekretnine ili njezinog posebnog dijela ugovorom prenio na korisnika cijele nekretnine ili njezinog posebnog dijela obvezu plaćanja i o tome obavijestio Davatelja javne usluge. (3)Više korisnika mogu sklopiti sporazum o udjelima u zajedničkom korištenju javne usluge.“ Takvo određenje u potpunosti je sukladno s odredbom čl. 30. st. 5. Zakona.

Odredbom članka 7. Odluke samo su dodatno podijeljeni korisnici usluga kako bi se zadovoljio uvjet „onečišćivač plaća“, odnosno, kako bi manju cijenu imali korisnici usluga koji samostalno kompostiraju jer oni time i smanjuju troškove davatelja javne usluge za uslugu prikupljanja biorazgradivog komunalnog otpada, dakle, tom dodatnom klasifikacijom korisnika poštuje se načelo onečišćivač plaća.

Isto tako, Zakonom i **Uredbom o gospodarenju komunalnim otpadom** (NN 50/17) – dalje u tekstu: Uredba, nigdje nije zabranjeno korisnike dodatno razvrstavati.

Nadalje, u čl. 2. Zakona o prebivalištu (NN 144/12, 158/13) propisano je: „Prebivalište je mjesto i adresa u Republici Hrvatskoj na kojoj se osoba trajno nastanila radi ostvarivanja svojih prava i obveza vezanih za životne interese kao što su obiteljski, profesionalni, ekonomski, socijalni, kulturni i drugi interesi. Boravište je mjesto i adresa u Republici Hrvatskoj gdje osoba privremeno boravi, ali se na toj adresi nije trajno nastanila u smislu odredbe stavka 1. ovoga članka. Boravište se prijavljuje ako traje dulje od 3 mjeseca ili je uvjetovano ostvarivanjem samo pojedinih prava i obveza vezanih za životne interese (zaposlenje, obrazovanje, dugotrajno liječenje i druge interese).“

S druge strane u čl. 7. Odluke određeno je: „Korisnik javne usluge može biti:

4. fizička osoba s prebivalištem na području Grada Ludbrega (1. kategorija korisnika),
5. fizička osoba s privremenim boravištem na području Grada Ludbrega (2. kategorija korisnika),
6. fizička i pravna osoba koja na području Grada Ludbrega obavlja djelatnost prema Odluci o Nacionalnoj klasifikaciji djelatnosti (3. kategorija korisnika).„

Dakle, u cijeloj odredbi čl. 7. Odluke, umjesto riječi „s privremenim boravištem“ valjalo je stajati „s boravištem“, koja će se odredba izmijeniti u planiranim izmjenama i dopunama Odluke, ali i kad bi ostale riječi „s privremenim boravištem“ one nisu u suprotnosti čl. 2. Zakona o prebivalištu koji i sam određuje da je boravište mjesto gdje osoba privremeno boravi pa je posve jasno da se radi o pojmovima istog značenja.

Nadalje, razvrstavanje korisnika na način predviđen u čl. 7. 8. i 9. Odluke, potrebno je radi odvajanja troškova davatelja javne usluge za obračun minimalne javne usluge kako bi se zadovoljilo uvjet da svaka kategorija korisnika sudjeluje u ukupnim troškovima razmjerno volumenu proizvedenog otpada u prethodnoj godini, odnosno, kako bi se zadovolji uvjet „onečišćivač plaća“.

Isto tako, na takav način razvrstavanja korisnika usluge primjedbe nije imalo niti Ministarstvo zaštite okoliša i energetika u svojem Mišljenju od 02.07.2018. (KLASA:040-01/18-02/02, URBROJ:517-04-18-2) koje je dalo povodom zahtjeva za nadzor zakonitosti Odluke Općine Viškovo, u kojoj je određen isti način razvrstavanja korisnika usluge.

II. Zahtjev za ocjenu zakonitosti u pogledu odredbe čl. 12. Odluke.

Čl. 12. Odluke propisuje: „Izračun cijene javne usluge vrši se temeljem volumena ugovorenog spremnika i volumena i broja pražnjenja istoga, a po načelu „onečišćivač plaća“.

Odredbama članka 30. stavka 7. Zakona propisano je:

„(7) Predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donosi odluku o načinu pružanja javnih usluga iz stavka 1. ovoga članka koja sadrži:

1. kriterij obračuna količine otpada,
2. standardne veličine i druga bitna svojstva spremnika za sakupljanje otpada,
3. najmanju učestalost odvoza otpada prema područjima,
4. obračunska razdoblja kroz kalendarsku godinu,
5. područje pružanja javne usluge iz stavka 1. ovoga članka.
6. odredbe propisane uredbom iz članka 29. stavka 10. ovoga Zakona.
7. opće uvjete ugovora s korisnicima.“

Nadalje, odredbom čl. 33. Zakona propisano je:

„(1) Davatelj usluge dužan je obračunati cijenu javne usluge iz članka 30. stavka 1. ovoga Zakona na način kojim se osigurava primjena načela »onečišćivač plaća«, ekonomski održivo poslovanje te sigurnost, redovitost i kvalitetu pružanja te usluge sukladno odredbama ovoga

Zakona, uredbe iz članka 29. stavka 10. ovoga Zakona i odluke iz članka 30. stavka 7. ovoga Zakona.

(2) Davatelj usluge dužan je korisniku usluge obračunavati cijenu javne usluge iz članka 30. stavka 1. ovoga Zakona razmjerno količini predanog otpada u obračunskom razdoblju, pri čemu je kriterij količine otpada u obračunskom razdoblju masa predanog otpada ili volumen spremnika otpada i broj pražnjenja spremnika sukladno odluci iz članka 30. stavka 7. ovoga Zakona.

(4) Davatelj usluge dužan je u cijenu javne usluge iz članka 30. stavka 1. ovoga Zakona uključiti sljedeće troškove: troškove nabave i održavanja opreme za prikupljanje otpada, troškove prijevoza otpada, troškove obrade otpada i druge troškove propisane uredbom iz članka 29. stavka 10. ovoga Zakona.

(5) Davatelj usluge, sukladno odredbama stavaka 1., 2. i 4. ovoga članka, uredbe iz članka 29. stavka 10. ovoga Zakona i odluke iz članka 30. stavka 7. ovoga Zakona, cjenikom određuje visinu jedinične cijene za masu predanog otpada ili volumen spremnika otpada. Davatelj usluge dužan je cjenik objaviti na svojoj mrežnoj stranici."

Odredbom čl. 20. Uredbe propisano je:

„(1) Cijena javne usluge plaća se radi pokrića troškova iz članka 18. stavka 1. ove Uredbe.

(2) Strukturu cijene javne usluge čini cijena javne usluge za količinu predanog miješanog komunalnog otpada, cijena obvezne minimalne javne usluge i cijena ugovorne kazne.

(3) Korisnik usluge je dužan platiti davatelju javne usluge iznos cijene javne usluge za obračunsko mjesto i obračunsko razdoblje.“

Iz toga proizlazi da se cijena minimalne javne usluge obračunava na način da korisnik usluge razmjerno predanoj količini otpada, poštujući načelo „onečišćivač plaća“, sudjeluje u troškovima davatelja javne usluge i to za troškove navedene u članku 30. stavak 6. Zakona:

„(6) Korisnik usluge iz stavka 4. ovoga članka dužan je:

1. koristiti javne usluge iz stavka 1. ovoga članka na način sukladan ovom Zakonu i propisanim donesenim na temelju ovoga Zakona, te općim aktima koje jedinica lokalne samouprave donese na temelju ovoga Zakona.
2. predavati problematični otpad odvojeno od miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog otpada,
3. snositi troškove gospodarenja komunalnim otpadom razmjerno količini otpada kojeg je predao davatelju usluge.“

U troškove za obračun obavezne minimalne javne usluge uključeni su i slijedeći troškovi kako je navedeno u čl. 18. Uredbe:

„(1) U cijenu javne usluge su uključeni, osim troškova propisanih člankom 33. stavkom 4. Zakona, i sljedeći troškovi:

1. nastali radom reciklažnog dvorišta i mobilnog reciklažnog dvorišta zaprimanjem bez naknade otpada nastalog u kućanstvu na području jedinice lokalne samouprave za koje je uspostavljeno reciklažno dvorište
2. prijevoza i obrade glomaznog otpada koji se prikuplja u okviru javne usluge sukladno članku 11. stavku 1. ove Uredbe
3. vođenje propisanih evidencija i izvješćivanja u vezi s javnom uslugom.“

Dakle, da bi se izračunala cijena minimalne javne usluge, potrebno je donijeti kriterije temeljem kojih će svaki korisnik plaćati svoj udio u troškovima na pravedan način a poštujući načelo „onečišćivač plaća“.

Kako u strukturu cijene javne usluge ulaze i troškovi za predanu količinu otpada (varijabilni dio) ista se obračunava temeljem pražnjenja spremnika za miješani komunalni otpad o čemu je potrebno voditi evidenciju a trošak preuzimanja litre otpada je trošak koji

isključivo pokriva cijenu zbrinjavanja miješanog komunalnog otpada koju davatelj usluge plaća trećoj osobi, bez pokrića svih ostalih troškova, koji se pokrivaju iz cijene minimalne javne usluge.

Dakle, zakonodavac nije propisao kriterije ali je propisao da taj trošak treba biti razmjeran proizvedenoj količini miješanog komunalnog otpada uz poštivanje načela onečišćivač plaća što je i bila temeljna misao vodilja Grada Ludbrega pri donošenju Odluke koja je temelj za izradu cjenika davatelja javne usluge.

Podnositelj zahtjeva za ocjenu zakonitosti u pogledu ocjene zakonitosti odredbe 12. Odluke, uopće nije uzeo u obzir odredbe čl. 113. i 119. Odluke u kojima se detaljno utvrđuje što čini cijenu javne usluge i kako se obračunava cijena javne usluge, tako da se odredba čl. 12. Odluke valja smatrati načelnom odredbom kojom se dakle utvrđuje kriterij na koji će način svaki korisnik plaćati svoj udio u troškovima na pravedan način, a poštujući načelo „onečišćivač plaća“. Radi pojašnjenja ove odredbe, Grad Ludbreg će prilikom planiranih izmjena i dopuna Odluke, izmijeniti ovu odredbu u skladu s naprijed navedenim pojašnjenjem.

III. Zahtjev za ocjenu zakonitosti u pogledu odredbi čl. 26. – 87. Odluke.

Predmetnim odredbama Odluke propisano je postupanje s posebnim kategorijama otpada: ambalažni otpad, otpadno staklo, otpadno jestivo ulje, problematični otpad, elektronični i električni otpad (EE otpad), animalni otpad, krupni (glomazni) otpad, otpadni tekstil, otpad koji sadrži azbest, otpadni lijekovi i medicinski otpad, otpadne pelene, građevinski otpad, otpad s tržnica, otpad s groblja, biorazgradivi otpad namijenjen kompostiranju, zeleni rezani otpad, otpadna motorna ulja, otpadni papir i karton, otpadne gume, otpadne baterije i akumulatori.

Podnositelj zahtjeva za ocjenu zakonitosti Odluke navodi da su navedene odredbe u suprotni s odredbom čl. 30. st. 7. Zakona koji propisuje obvezni sadržaj Odluke koju donose jedinice lokalne samouprave o načinu pružanja javnih usluga prikupljanja miješanog komunalnog otpada i prikupljanja biorazgradivog komunalnog otpada, te u suprotnosti s odredbom čl. 4. st. 1. Uredbe koja propisuje obvezni sadržaj Odluke JLS-a uz one navedene u Zakonu i odredbom čl. 4. st. 2. Uredbe koja propisuje neobvezujući (fakultativni) sadržaj Odluke.

Sukladno citiranim propisima podnositelj zahtjeva za ocjenu nezakonitosti Odluke smatra da Grad Ludbreg nije imao ovlasti Odlukom propisivati elemente koji nisu propisani Zakonom i Uredbom kao mogući konstitutivni, odnosno fakultativni elementi Odluke o načinu pružanja javnih usluga prikupljanja miješanog komunalnog otpada i prikupljanja biorazgradivog komunalnog otpada.

Odredbe čl. 26. – 87. Odluke isključivo su informativnog karaktera kako bi se korisnike javne usluge kojima je Odluka i namijenjena, pružilo što više informacija o načinu postupanja s posebnim kategorijama otpada, a primjerice zeleni rezani otpad se ne prikuplja u spremnicima za biorazgradivi komunalni otpad pa se i za tu vrstu otpada korisnike javne usluge htjelo dodatno upoznati s njihovim pravima i obvezama u postupanju s tom vrstom otpada.

S obzirom da propisivanje postupanja s posebnim kategorijama otpada nije navedeno u Zakonu i Uredbi kao obvezni ili fakultativni sadržaj Odluke, prilikom planirane izmjene i dopune Odluke, ove odredbe će se brisati.

IV. Zahtjev za ocjenu zakonitosti u pogledu odredbe čl. 111. Odluke.

Čl. 111. Odluke propisuje:

„Obvezna minimalna javna usluga obuhvaća razmjerni trošak za ekonomski održivo poslovanje, sigurnost i, redovitost i kvalitetu pružanja javne usluge koja je razmjerna količini otpada koju je proizvodi korisnik javne usluge, a temeljem načela onečišćivač plaća.“

Odredba čl. 4. st. 1. t. 7. Uredbe koja propisuje obvezni sadržaj Odluke JLS-a uz one navedene u Zakonu, između ostaloga određuje da Odluka mora sadržavati i „*odredbe o cijeni obvezne minimalne javne usluge*“.

Čl. 3. st. 1. t. 15. Uredbe određuje pojam „obvezne minimalne javne usluge“ kao uslugu koja je „*dio javne usluge koju je potrebno osigurati kako bi sustav sakupljanja komunalnog otpada mogao ispuniti svoju svrhu poštujući pritom obvezu o osiguranju primjene načela »onečišćivač plaća«, ekonomski održivo poslovanje te sigurnost, redovitost i kvalitetu pružanja javne usluge*“.

Iako Zakonom i Uredbom nije pobliže određena struktura formiranja cijene obvezne minimalne javne usluge, jasno je da bi se izračunala cijena obvezne minimalne javne usluge, potrebno je donijeti kriterije temeljem kojih će svaki korisnik plaćati svoj udio u troškovima na pravedan način, a poštujući načelo „onečišćivač plaća“, pa navedene odredba nije u suprotnosti sa Zakonom i Uredbom. Međutim, radi otklanjanja bilo kakve sumnje u zakonitost odredbe čl. 111. Odluke, Grad Ludbreg će ovu odredbu izmijeniti na način da određenje pojma „obvezne minimalne javne usluge“ bude identična onoj iz čl. 3. st. 1. t. 15. Uredbe.

V. Zahtjev za ocjenu zakonitosti u pogledu odredbe čl. 88. Odluke.

Čl. 88. Odluke propisuje:

„Adresa reciklažnog dvorišta za područje Grada Ludbrega je Ivana Gundulića bb, Ludbreg. Privremeno reciklažno dvorište nalazi se na adresi Davatelja javne usluge, Koprivnička 17, Ludbreg.“

Podnositelj zahtjeva za ocjenu zakonitosti Odluke smatra da je odredba koja navodi „*privremeno reciklažno dvorište*“ nezakonita jer taj pojam nije predviđen Zakonom ili Uredbom.

Čl. 4. st. 1. t. 1 Uredbe određeno je da Odluka mora sadržavati: „*popis adresa reciklažnih dvorišta i naselja na području jedinice lokalne samouprave za koje je uspostavljeno reciklažno dvorište kad je Zakonom propisana obveza uspostave reciklažnog dvorišta*“.

S obzirom da Grad Ludbreg u vrijeme donošenja Odluke nije imao izgrađeno reciklažno dvorište, radi mogućnosti odvojenog sakupljanja otpada i izdvajanja korisnog i problematičnog otpada iz miješanog komunalnog otpada, korisnicima je omogućeno odlagati koristan otpad u privremeno reciklažno dvorište, odnosno u spremnike u kojima davatelj javne usluge privremeno skladišti otpad do predaje ovlaštenom sakupljaču, pa je u tom smislu ova odredba informativnog karaktera.

Kako Grad Ludbreg sada ima uspostavljeno funkcionalno reciklažno dvorište, odredba o „*privremenom reciklažnom dvorištu*“ će se brisati.

VI. Zahtjev za ocjenu zakonitosti u pogledu odredbe čl. 125. Odluke.

Čl. 125. Odluke propisuje:

„(1) Kriterij za veličinu ugovorenog volumena spremnika je broj članova domaćinstva za kategoriju 1. korisnika javne usluge prema Tablici 3.

Tablica 3.

Predloženi raspon površine stambenog objekta (m ²)	Broj članova domaćinstva	Dodijeljeni spremnik određenog volumena (L)
0-45	1	60
46-60	2	80
61-150	3 - 6	120
151+	7+	240

(2) Ako se određeni korisnik kategorije 1. korisnika javne usluge ne izjasni o broju članova u domaćinstvu, davatelj javne usluge može mu dodijeliti broj članova domaćinstva prema površini stambenog objekta sukladno Tablici 3.

(3) Za kategoriju 2. korisnika javne usluge veličina ugovorenog volumena se utvrđuje na temelju Izjave o načinu korištenja javne usluge ili temeljem Tablice 3. ako se korisnik javne usluge ne očituje na Izjavu.

(4) Konačni ugovoreni volumen ugovora se temeljem kriterija iz stavka 1. ovog članka i Izjave korisnika javne usluge.“

Podnositelj zahtjeva za ocjenu zakonitosti Odluke navodi da su navedene odredbe u suprotni s odredbom čl. 33. st. 2. Zakona koji propisuje da je „davatelj usluge dužan korisniku usluge obračunavati cijenu javne usluge iz članka 30. stavka 1. ovoga Zakona razmjerno količini predanog otpada u obračunskom razdoblju, pri čemu je kriterij količine otpada u obračunskom razdoblju masa predanog otpada ili volumen spremnika otpada i broj pražnjenja spremnika sukladno odluci iz članka 30. stavka 7. ovoga Zakona“, pa zaključuje da je kriterij količine otpada u obračunskom razdoblju masa predanog otpada ili volumen spremnika otpada i broj pražnjenja spremnika, a nikako biranje veličine volumena spremnika prema broju članova domaćinstava.

Vezano za određivanje veličine volumena spremnika, u čl. 4. st. 6. Uredbe propisano je da „standardna veličina i druga bitna svojstva spremnika za sakupljanje otpada mora se odrediti na način da spremnik bude primjeren potrebi pojedinog korisnika usluge“.

Također, čl. 14. st. 2. Uredbe propisano je da obrazac izjave o načinu korištenja javne usluge sadržava između ostaloga i podatke o korisniku usluge te vrsti, zapremnini i količini spremnika sukladno Odluci.

Nadalje, u čl. 14. st. 3. Uredbe propisano je da su podaci iz obrasca izjave o načinu korištenja javne usluge svrstani u obrascu izjave u dva stupca od kojih je prvi prijedlog davatelja javne usluge, a drugi očitovanje korisnika usluge, a u st. 7. istog članka propisano je da je „davatelj javne usluge dužan primijeniti podatak iz Izjave koji je naveo korisnik usluge (stupac: očitovanje korisnika usluge) kada je taj podatak u skladu sa Zakonom, ovom Uredbom i Odlukom“.

Ministarstvo zaštite okoliša i energetika u svojem Mišljenju od 02.07.2018. (KLASA:040-01/18-02/02, URBROJ:517-04-18-2), u pogledu načina određivanja veličine volumena spremnika, izjasnilo se na slijedeći način: „Međutim mišljenja smo da propisivanje minimalnog volumena koji će davatelj određivati pojedinom korisniku po kriteriju broja članova kućanstva nije u skladu s Uredbom. Naime kriterij broja članova kućanstva davatelju usluga može biti samo predložak za procjenu potrebe korisnika, a time i veličine spremnika koji će se predložiti u Izjavi, nikako obveza po kojoj bi

korisnik morao koristiti spremnik minimalne veličine određen brojem članova, kako mu je to odredio davatelj usluge“.

S obzirom da naprijed navedeno Mišljenje Ministarstva zaštite okoliša i energetike, Grad Ludbreg će izmjenama i dopunama Odluke izmijeniti odredbu čl. 125. Odluke na način da kriterij broja članova kućanstva davatelju usluga bude samo predložak za procjenu potrebe korisnika, a time i veličine spremnika koji će se predložiti u Izjavi, a nikako ne i obveza za određivanje veličine spremnika.

Gradonačelnik
Dubravko Bilić